

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 90–91v

Odczyt: Maciej Mikuła, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 324

Artykuł 27

[27] De viro, qui alterum vulnerat vitam suam defendendo et eciam solus fuerit vulneratus.

·XXVII· [Si] vulnerat quis alterum vitam suam defendendo supra viam publicam, quod ille ipsum percutit aut vulnerat, et si clamore proclamaverit, et invasor conparet violenter, seu proterve, et conqueritur iudici, et hic non potest, nec audet, pro inbecillitate sui corporis conparere, tunc [k. 91v] et inposterum ea die conpareat et conqueratur iudici et scabinis, et ostendat sua vulnera, et protestetur per hos, qui suum clamorem audierunt, quod inicium contencionis sui adversarii fuerit et non suum, et quod ipse se defenderit in defensione vite sue, et ipse acquirit querimoniam primam. Sed si pernoctabit, extunc hoc fieri non potest.

[hasła: zranienie, zwłoka, obrona konieczna, droga publiczna, sędzia, skarga, uszkodzenie ciała, ławnik, świadek, obwołanie]